

i vort Erhvervsliv. Disse Hundreder af Millioner, som her er gaaet tabt, skulde have været brugt til Støtte for Virksomheder i vort Land, til at ophjælpe vort økonomiske Liv. Det vil derfor heller ikke undre, at den store Skare af arbejdsløse efter det, der er sket her i Lørdags og Søndags, vil se endnu mere mørkt paa Situationen, og denne Forværring af Situationen maner til med megen Energi at tage Spørgsmaalet op til hurtig Løsning.

Der er nu under denne Debat stillet tre Dagsordener. Den, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Stauning, indeholder Forslag til mange Foranstaltninger, som man ude i Befolkningen godt mener kunde igangsættes, men den indeholder paa den anden Side saadanne politiske Momenter, som det ærede Medlem fremfører paa sit Partis Vegne, at det vil være umuligt for os at stemme for en saadan Dagsorden. Der er vel fra mange Sider i vort Folk talt om, at man burde vælge den Vej at skaffe Arbejde i Stedet for Arbejdsløshedsunderstøttelse, og vi har fra vor Side for Aar tilbage nævnt Veje, der nu nævnes i den af det ærede Medlem Hr. Stauning stillede Dagsorden, saaledes Istandsættelse af Danmarks Landeveje. Der er andre Foranstaltninger, hvorom mange med os vil være enige om, at de kunde iværksættes for at aflaste Arbejdsløsheden. Men naar det ærede Medlem nævner Anlæg af en Bro over Lille Bælt og en Bro ved Masnedø, er det efter vor Mening saadanne Punkter, som man ikke uden videre kan tage Stilling til i en Dagsorden. Og Punkt 2, der fastsætter, hvad der er Partiets Mening paa dette Omraade, forekommer det mig, at man ikke saaledes kan udtale sig om, før man faar de herhenhørende Oplysninger. Det er Grunde af denne Art, som gør os det umuligt at acceptere denne Dagsorden.

Den af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Dagsorden er i sin Form meget smuk og meget bestikkende, men den forekommer mig at skyde Spørgsmaalet bort fra Rigsdagens Afgørelse, skyde Spørgsmaalet ud i Fremtiden. Man ønsker at nedsætte et Udvalg til Forhandling om disse Spørgsmaal, og for saa vidt det drejer sig om, hvad der skal gøres for de Industrier, som er ramt herhjemme, maa vist alle erkende, at dette er at skyde Spørgsmaalet noget, maaske endog langt fra sig. Naar man erindrer, at der eksisterer en Importregulering, som udløber den 31. Marts d. A., at der er forelagt et Toldlovsforslag, og at et Toldlovsudvalg paa andet

Aar arbejder paa Gennemførelse af en Toldlov, forekommer det mig, at Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres for at afbøde Krisen indenfor Industrierne, maa løses inden Udgangen af Marts Maaned, det Tidspunkt, hvor Importreguleringen ophører. Til det Tidspunkt maa man have faaet klar Klarhed over, hvad Regeringen vil paa dette Omraade; man maa have erfaret, hvilken Virkning den Importregulering, vi allerede har for to Industrier, har haft; gennem Oplysninger om disse Virkninger vil vi være paa det rene med, om dette er en Vej, der kan udvides yderligere, eller man skal gaa andre Veje. Endvidere maa der være skabt yderligere Klarhed gennem det af den højtærede Handelsminister nedsatte Udvalg, der undersøgte den svejtsiske Importregulering. Dette maa kunne danne Baggrund for Bedømmelsen af, om dette er en farbar Vej. Rigsdagen kommer saa til til den Tid at tage sin Stilling til, om dette er Vejen, eller om man skal forsøge sig ved at hjælpe paa de nødstedte Industrier gennem Toldforanstaltninger, hvor dette lader sig gøre.

Jeg forstaaer den konservative Dagsorden saaledes, at man ønsker en hurtig Afgørelse paa Toldlovsforhandlingerne. Man vil betragte Spørgsmaalet om en yderligere Told ud fra det Synspunkt, om der derved iværksættes Foranstaltninger, som vender sig mod Forbrugerne, og som er af en saadan Art, at de ikke kan faa et Flertal om sig i dette Ting. En saglig Drøftelse af Toldloven Punkt for Punkt med Hensyn til, hvad der kan gøres for at hjælpe de Industrier, der er i Nød, ved Siden af en Undersøgelse af, om man skal gaa den anden Vej eller muligvis finde nye Veje, det er det, som man ønsker tilendebragt i Løbet af kort Tid; og paa dette Omraade formener jeg, at de Radikales Dagsorden vil skyde Spørgsmaalet ud i en Fremtid, der ligger længere borte end den 31. Marts.

Der har under denne Debat været talt meget om Produktionens Fordyrelse, og man har ret ensidig vendt sig i Retning af, at Arbejdslønnen maatte ned. Jeg ser saaledes paa Forholdene, at man ikke ensidig kan raabe paa Arbejdslønnens Nedgang. For mange er Lønnen gaaet saaledes ned, at en yderligere Reduktion med det Prisniveau, hvorpaa vi nu befinder os, vistnok ikke er en farbar Vej. Man har i nogen Grad glemt, at Produktionens Fordyrelse ogsaa under hele Krigsperioden i mangfoldige Tilfælde er sket gennem en Overkapitalisering af Virksomhederne, og naar man i Toldlovsudvalget sammen med